

JEŽÍŠ, JMÉNO NEJSŁADŠÍ

TEXT: LIPSKÝ KANCIONÁL 1737

HUDBA: JOHANN ULICH 1674

633

NÁPĚV 769

Je - žíš, jmé - no nej - sla - dší
mi - lé, ctno - stné, nej - dra - žší.
je ze všech, jež dá - na z ne - be,
Bůh sám je ur - čil pro se - be.
Při - je - mno - stí svou ve - lkou
pře - vy - šu - je ctnost vše - chnou.

2. Ježíš je spasení mé, / i lékařství pro mé hříchy; / Ježíš útočiště mé, / nelekám se zlostné pýchy. / Kde jméno Ježíš zazní, / tam ďábel zbroje prázdný.
3. Ježíš je líbezný hlas, / toho sobě oblibuji, / při Něm mi je krátký čas, / nade všechno Jej miluji. / Ježíš, Ježíš má žádost, / spasení mé i radost.
4. Ježíš je nebeský chléb, / jenž mne sytí, jak si přeji; / ten smrt zahání nejlíp, / Jím se k životu zmocňuji; / sladkostí je v ústech mých, / balzám do ran smrtelných.
5. Ježíš je strom života / plný ovoce dobrého, / jeho svatá dobrota / čistí srdce z hříchu zlého. / Všechen jed odstupuje, / kde ten stín dosahuje.
6. Ježíš - dobro nejvyšší / je na nebi i na zemi, / Ježíš těší mou duši, / nemohu být zarmoucený. / Jméno Ježíš býti má / veselí a radost má.